

наклевети другиго предъ учителката. Не се и учеше добре. Родителитѣ му много се измъчваха, като гледаха, какво върши. И гълчаха го и молѣха му се — нищо не помагаше.

Една вечеръ баща му си дойде много разтревоженъ. Той събщи, че работитѣ му отивали много зле, и всичкиятъ имъ имотъ ще бжде продаденъ за дългове. Каза на жена си, че не може да понесе това и ще избѣга нѣкжде далеко, гдето никой не го познава. Помоли я тя да отиде при старата си майка, а Грозя да пусне съ него. Сутринтъ рано тѣ се приготвиха. Взеха, каквото можаха. Заклучиха кѣщата, и бащата отпътува съ сина си, а майката отиде въ бащиния си домъ.

Следъ едно денонощие пѣтъ съ желѣзницата, стигнаха въ непознатъ за Грозя градъ. Бащата нае една малка стаичка съ кухня и се настаниха. Остави сина си самъ и отиде изъ града. Вечеръта събщи, че си намѣрилъ нѣкаква работа и ще се връща само за обѣдъ и вечеря. На другия день събуди момчето рано и го заведе въ училище. Изъ пѣтя му каза, че сега нѣма ни слугиня, ни майка, и че ще трѣбва самъ да се грижи за себе си. Следната сутринъ Грозю се отспа. Когато стана, баща му бѣше отишелъ вече на работа. Момчето се стегна набързо. Намѣри малко хлѣбъ и сирене въ шкафа

и закуси изъ пѣтя. Въ училище го сгълчаха, че е закъснѣлъ. Той не посмѣ да се оправдава. Като се върна на обѣдъ, видѣ че леглата въ стаята стоятъ разхвърлени. Разтвори прозорцитѣ, нареди леглата и измете. Бащата се завърна отъ работа изморенъ и